

ASOCIAȚIA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR ȘI PESCARILOR SPORTIVI DIN ROMÂNIA

PERSOANĂ JURIDICĂ DE UTILITATE PUBLICĂ NR. 1561/A/2000 DIN REGISTRUL NAȚIONAL
MEMBRĂ A CONSILIULUI INTERNAȚIONAL AL VÂNĂTORII ȘI CONSERVĂRII VÂNATULUI
MEMBRĂ A FEDERAȚIEI ASOCIAȚIILOR DE VÂNĂTOARE ȘI CONSERVARE A FAUNEI SĂLBATICE DIN UNIUNEA EUROPEANĂ

020882, București
Calea Moșilor, 128 Sector 2
CIF : RO 24251140

Website: www.agvps.ro
E-mail : agvpsrom@yahoo.com
Tel. : 021- 314.36.07; 021-313.33.63;
Fax : 021-313.68.04

Nr. 1381/B.02.2020

Stimate domnule deputat,

În legătură cu cele două inițiative legislative PLX 466/2019 privind interzicerea vânării caprei negre și PLX 629/2019 privind interzicerea vânării ciocârliei de câmp, vă transmitem alăturat:

1. Situația populației de capre negre în Europa și România, precum și observațiile noastre referitoare la informațiile eronate din „Expunerea de motive” formulată de inițiatori;
2. Situația populației de ciocârlie de câmp în lume, zona Paleartică și România, datele I.U.C.N. pentru anul 2018, precum și observațiile noastre referitoare la informațiile eronate din „Expunerea de motive” formulată de inițiatori.

Ne exprimăm convingerea că le veți analiza și veți adopta prevederi favorabile intereselor ecologice și economice naționale.

Cu aleasă considerație,

Președinte

Dr. ing. Neculai Șelaru

Președinte executiv

ing. Mugurel Drăgănescu

EVOLUȚIA POPULAȚIEI DE CAPRĂ NEAGRĂ

N. Șelaru

Din lucrările de specialitate publicate în perioadele antebelică, interbelică și postbelică, rezultă scăderi succesive ale populațiilor de capre din munții României, cu explicații mai mult sau mai puțin plauzibile, urmate de măsuri de redresare a efectivelor acestora, cu rezultate pe măsura exigenței aplicării acestor măsuri.

De exemplu, în perioada interbelică, apreciindu-se că braconajul ar fi fost principala cauză a scăderii alarmante a populațiilor insulare de capre negre, s-a luat măsura înființării jandarmeriei de vânătoare, corp specializat în paza faunei cinegetice, care și-a dovedit foarte curând eficiența. În numai 5 ani, efectivele populațiilor de capre negre din România au crescut de la 2.000 exemplare în anul 1935 la 4.000 exemplare în anul 1940. A urmat însă cel de-al doilea război mondial, când efectivele de capre au fost din nou diminuate, în principal din cauza braconajului și prădării, până la cca. 1.500 exemplare în anul 1950. Interzicerea „de facto” a vânătorii din 1950 până în 1955, perioadă în care au fost împușcate oficial doar 3 capre negre, a condus la o nouă redresare a populației de capre negre, reatingându-se cifra de 4.000 exemplare în anul 1955.

Evoluția efectivelor și recoltelor

Datele oficiale - privind efectivele de capre negre, estimate în fiecare an din 1955 până în prezent, precum și cele privind recoltele realizate legal în fiecare sezon de vânătoare - ne oferă posibilitatea unei analize pertinente a evoluției efectivelor, recoltelor și sporurilor naturale ale speciei, în decursul unor perioade ușor diferite ca management cinegetic. În continuare, sporul natural multianual al speciei rămâne, acum și pe mai departe, un indicator foarte important, de luat în considerare, la stabilirea cu precauție a cotelor anuale de recoltă sustenabilă pentru specie. Subliniem faptul că, fără stabilirea de cote de recoltă oricât de reduse, interesul gestionarilor de fonduri cinegetice și al vânătorilor pentru paza și ocrotirea acestei specii dispare, iar locul acestora va fi preluat, așa după cum s-a constatat de curând în parcurile naționale, de către prădători specifici ai caprei negre (râs, lup) și de braconieri superdotați, fără teamă de repercusiuni.

Din graficul alăturat, privind dinamica populației de capră neagră, este vizibilă evoluția ascendentă a efectivelor speciei, credibilă cel puțin din 1955 până în anul 2011, când reatribuirea în gestionare a multor fonduri cinegetice s-a făcut în mod incorect, mai ales către asociații fără profesioniști care să constituie o garanție de gestionare durabilă.

După anul 2011 urmează o perioadă incertă, cu neconcordanțe vizibile între situația statistică și constatările concrete făcute de tehnicieni și vânători în terenurile cu capre negre.

Pentru o mai inteligibilă analiză a evoluției efectivelor speciei în timp și a explicării credibile a acestei evoluții s-a adoptat, ca și în cazul altor specii cinegetice, analiza situației pe perioade decadale.

În a doua jumătate a primei decade analizate, adică între 1955 și 1959, când efectivele de capre negre erau parțial redresate, populația acestora se găsea încă, sub nivelul capacității de suport a habitatului specific. Surplusul de condiții favorabile de trai, în situația celei mai reduse densități a populațiilor din munții României postbelice, și menținerea cotelor de recoltă la niveluri insignifiante, de numai 0.8% din efectivul real, a condus, alături de măsurile de combatere a braconajului și a dăunătorilor specifici, la o creștere numerică susținută a populației speciei, dar nicidecum spectaculoasă precum în cazul altor specii cinegetice.

A urmat decada a doua, 1960-1969, când creșterile de efectiv au fost ceva mai accelerate, în ciuda creșterii ușoare a cotelor de recoltă până la un nivel de 1,8%, datorită continuării acțiunilor de combatere a braconajului și a prădătorilor specifici. Exemplificăm numai lupul, al cărui efectiv a fost diminuat, în această perioadă, de la 3100 la 1580 exemplare, și râsul, al cărui efectiv a fost scăzut de la 1200 exemplare până la minimul său istoric de 780 exemplare în anul 1967. Din această perioadă mai sunt de reținut două aspecte: începutul organizării vânătorii cu străinii și începutul preocupărilor pentru popularea unor stațiuni alpine favorabile cu capre negre.

Putem afirma, din informațiile vremii, că vânătoarea cu străinii, reliefată printr-o creștere ușor forțată a cotelor de recoltă și favorizarea unui braconaj asociat greu de cuantificat, au pregătit începutul decăderii numerice a populației de capre negre, care a urmat în decada a treia, 1970-1979.

În prima parte a acestei decade, constatăm o scădere vizibilă a efectivelor de capre negre, urmată de redresarea acestora în cea de-a doua parte, în condițiile sistării vânării speciei, între anii 1971 și 1974 inclusiv, și a acordării unor cote de recoltă simbolice în anii ce au urmat, 1975 – 1979. La această redresare au contribuit, cu certitudine, și colonizările cu capre negre începute deja în munții României.

În decada a patra, 1980-1989, efectivele de capre negre au continuat să crească ușor, apropiindu-se probabil de un nivel de saturație al habitatului specific. Maximul istoric atins, de 9089 exemplare evaluate în primăvara anului 1987, confirmă această ipoteză. Evoluția la

care ne referim a fost posibilă în condițiile unor cote de recoltă foarte mici, de numai 0,3% din efectivul real, și al sistării vânării caprei negre în anii 1982 și 1983.

În decada a cincea, 1990-1999, evoluția numerică a caprelor negre a suferit scăderi evidente de efective, ca și alte specii de vânat, din cauza căderii în desuetudine a Legii economiei vânatului și vânătorii nr. 26 din 1976 și, implicit, a recrudescenței fenomenului de braconaj, favorizat, într-o oarecare măsură, și de creșterea cotelor de recoltă în anii 1998 și 1999, peste media multianuală de 1,8%.

În etapa a șasea, 2000-2009, cotele de recoltă s-au menținut la un nivel mediu decadal de 2,9%, deci peste media multianuală a acestora de 1,8%. În aceste condiții și ale protecției stricte a lupului și râsului, prădătorii cei mai eficienți ai speciei în munții României, efectivele de capre negre au continuat să scadă numeric, de la 8038 exemplare în anul 1999 până la 6620 exemplare în anul 2005.

În decada a șaptea, de fapt între anii 2010 și 2018, a intervenit însă, atribuirea abuzivă în gestiune a multor fonduri cinegetice cu capre negre, din anul 2011, către gestionari nou constituiți, fără angajați cu suficientă pregătire în domeniul cinegetic sau fără putere de decizie, care, în primul rând din interese economice, au raportat efective brusc mărite, în scopul obținerii de cote de recoltă neverosimil de mari. Din acest motiv și al ascunderii repercusiunilor vânătorii comerciale, precum și al scăderii efectivelor și degradării raportului între sexe și clase de vârstă, au fost făcute raportări oficiale supraevaluate, care nu mai reflectă deloc situația evidentă constatată de practicieni și vânători în teren.

În concluzie, nu poate fi credibilă creșterea de efectiv de la 6965 exemplare în 2010 până la 8154 exemplare în 2019, în condițiile unor cote de recoltă exagerat de mari, în medie de 3,6%, comparativ cu media multianuală a acestora de 1,8%. Aceasta fără a mai aduce în discuție populațiile de capre negre din parcurile naționale, care nu au mai fost luate în considerare la stabilirea efectivelor reale din România și ar fi trebuit să scadă nivelul acestora, nu să îl crească. Irealismul cifrelor la care ne referim, din perioada 2011-2019, va fi reluat cu ocazia analizei sporurilor naturale ale speciei, care ating scriptic, în această perioadă, un nivel incredibil de ridicat, situat peste dublul sporului natural multianual înregistrat în perioada 1950 – 2019.

De aceea nu putem agree acordarea unei cote de recoltă de 609 exemplare în anul 2019, în condițiile în care niciodată cotele de recoltă realizate nu au depășit nivelul de 300 de exemplare/an, cu excepția anilor 2017 și 2018 când au fost recoltate 335 și respectiv 354

exemplare. De fapt, cotele de recoltă de peste 200 exemplare/an au fost excepții în anul 1970, când s-au aprobat a fi recoltate 263 exemplare, și 1991, în condițiile exagerărilor postdecembriste.

Toate aceste date concrete, concis redate, scot în evidență, ca și sporurile naturale înregistrate de-a lungul perioadei analizate, fragilitatea unei specii în managementul căreia trebuie să primeze interesul ecologic.

Sporul natural

În privința sporurilor naturale anuale, decadele și multianuale, putem remarca următoarele:

- sporuri anuale foarte diferite, de la un an la altul, pozitive și negative, care pun în evidență aproximația lucrării de evaluare a efectivelor speciei, justificată în condiții de relief dificil de parcurs și cu acoperire vegetală care ascunde vederii multe capre negre;
- sporuri naturale medii decadale relativ constante, prin compensarea în plus și minus a sporurilor naturale anual, ceea ce favorizează o analiză cât de cât pertinentă a evoluției acestor sporuri;
- un spor natural mediu multianual, calculat pentru perioada 1950-2018, de 2,6% raportat la efectivul mediu multianual;
- un spor natural relativ ridicat în prima, cea de-a doua și cea de-a treia decadă analizate, de 3,5%, 4,5% și respectiv 3,5%, în condițiile ocupării doar parțiale a nișei ecologice apte pentru specie și a existenței unor condiții mai favorabile de trai în situații de densitate redusă;
- un spor natural diminuat în decada a patra, de numai 1,2%, pe măsură ce nișa ecologică specifică a fost integral ocupată, efectivele de capre negre s-au apropiat de maximul lor istoric, iar densitatea speciei a fost, implicit, cea mai ridicată;
- un spor natural decadal egal cu zero, în decada a cincea, ca efect al creșterii prădării și braconajului de netăgăduit din perioada postdecembristă;
- un spor natural de numai 1,9%, în decada a șasea, 2000-2009, care se poate datora intrării lupilor și râșilor sub protecție strictă, dar și efectelor adiacente ale creșterilor de cote de recoltă până la nivelul mediu de 2,9% din efectiv;
- un spor natural în decada a șaptea neverosimil de mare, datorat, în opinia noastră și a unor profesioniști practicieni consultați, erorilor deliberate de evaluare

interesată a efectivelor de capre negre, în scopul obținerii unor cote de recoltă mai ridicate, riscante însă pentru specie.

Raportul între sexe

Din datele oficiale incomplete avute la dispoziție, s-a putut calcula raportul între sexe, pe perioade distincte. Din calcul au reieșit următoarele raporturi medii multianuale între sexe:

- pentru perioada 1978 -1989 ..... 1:1,5
- pentru anii 1992 și 1993 ..... 1:1,3
- pentru perioada 1999-2010 ..... 1:1,6
- pentru perioada 2012-2019 .....1:1,8

După cum se poate observa din procentele de mai sus, raportul între sexe, calculat în baza cifrelor oficiale avute la dispoziție, este destructurat în favoarea femelelor, în condițiile în care iezi, masculi și femele, se nasc în proporții egale. Mortalitatea mai mare a masculilor, probabil adulți, se datorează, cu certitudine, împușcării cu precădere a acestora pentru trofeu, a ocrotirii deliberate a femelelor cu iezi și, foarte probabil, a vulnerabilității mai mari a masculilor tineri în fața dușmanilor naturali.

Împușcarea cu precădere a masculilor purtători de trofee valoroase este confirmată și în teren, de structura exagerat de întinerită a masculilor reproducători.

Concluzii

Din analiza cifrelor și graficelor dinamicii efectivelor, recoltelor și sporurilor naturale ale populației de capre negre din România, se pot trage câteva concluzii importante pentru managementul acestei specii și anume:

- în arealul ocupat actualmente în România, pot viețui până la 8000 de capre negre, de ambele sexe și din toate categoriile de vârstă, în condițiile unor cote de recoltă precaute, înscrise între 144 exemplare (1,8%) și maximum 208 exemplare (2,6%); aceste cote de recoltă, foarte reduse comparativ cu al altor specii cinegetice, nu pot fi crescute în situația protecției lupului și râsului, fără riscul de a vulnerabiliza existența speciei; cotele de recoltă menționate ar putea fi crescute, într-o oarecare limită, doar în situația reluării

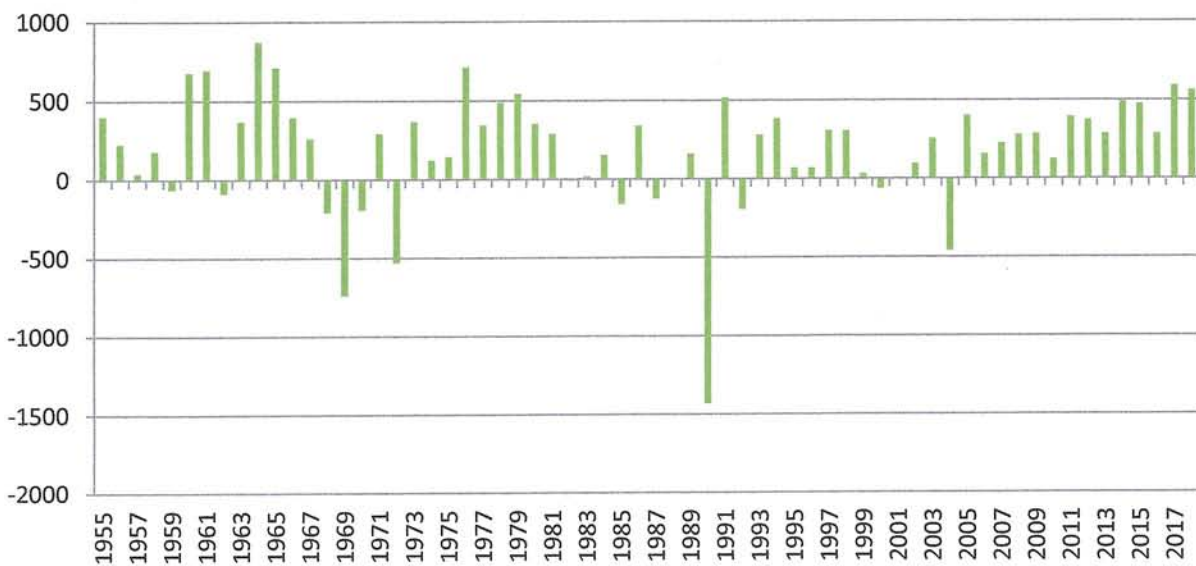
acțiunilor de populare a speciei în stațiuni montane corespunzătoare existenței acesteia și menținerii efectivelor de râs și lup sub control;

- raportul între sexe se impune a fi condus treptat, prin intermediul cotelor de recoltă aprobate, spre 1:1, maximum 1:1,5, dacă dorim să redobândim calitatea de excepție a trofeelor românești de altă dată, prin extrageri selective de exemplare în vârstă sau cu aspect degenerat;
- foarte importantă pentru specie rămâne ținerea braconajului și efectivelor de râs și lup sub control, pentru a putea beneficia de cote de recoltă cât de cât stimulative pentru cei ce ocrotesc practic specia;
- importantă pentru specie rămâne și administrarea de sare, recomandabil cu conținut de substanțe antidehelmintice, și, în puținele locuri care se pretează, administrarea de hrană complementară în perioada critică de iarnă.

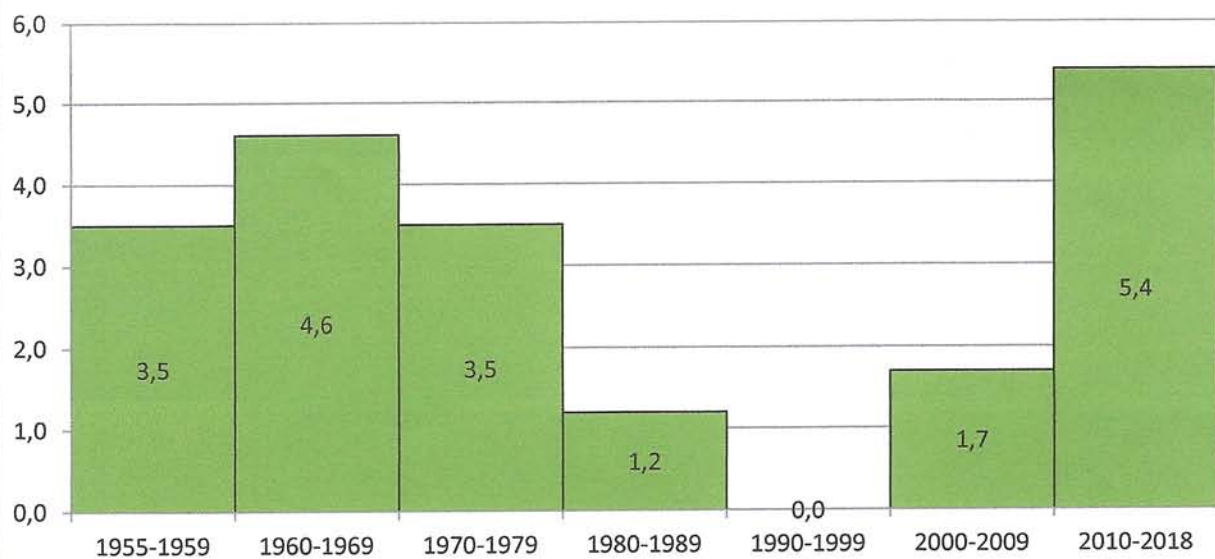
În concluzie la concluziile de mai sus, putem afirma că specia capră neagră poate și trebuie să rămână specie admisă la vânătoare, dar în limitele unor cote de recoltă de bun simț, care să nu prezinte nici un fel de risc pentru nivelul numeric al populației actuale a speciei. Altfel, în condițiile interzicerii vânătorii speciei, interesul gestionarilor de fonduri cinegetice cu capre negre și vânătorilor pentru protecția și conservarea speciei va dispărea și, odată cu acesta, va dispărea și paza eficientă împotriva braconajului, precum și preocuparea pentru ținerea speciilor prădătoare (râs, lup și câine de la stâni) sub control.

În mai puține cuvinte putem susține că interzicerea vânătorii la capre negre va avea drept urmare lăsarea populației de capre negre fără ocrotire și minimă îngrijire, precum s-a întâmplat în parcurile naționale (Pietrosul Rodnei, Piatra Craiului, Retezat etc.), unde efectivele speciei s-au prăbușit ori s-au împușinat îngrijorător din cauza braconajului și prădării nestânjenite.

Dinamica sporului natural

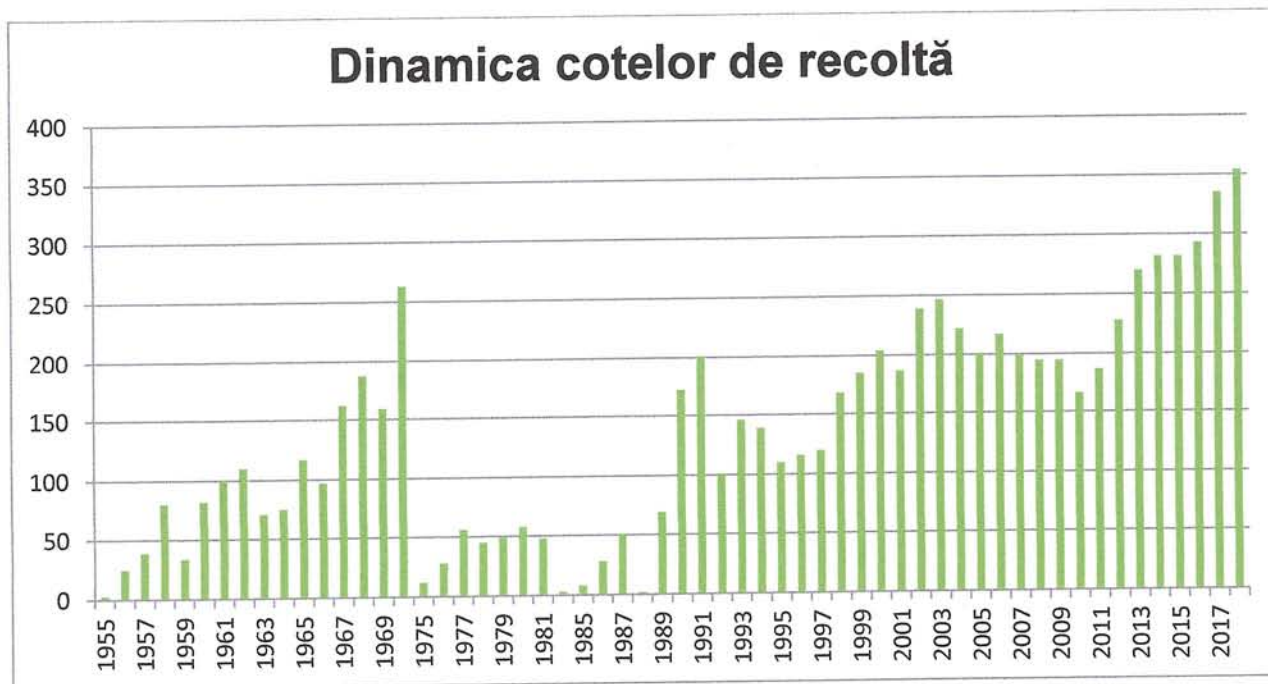
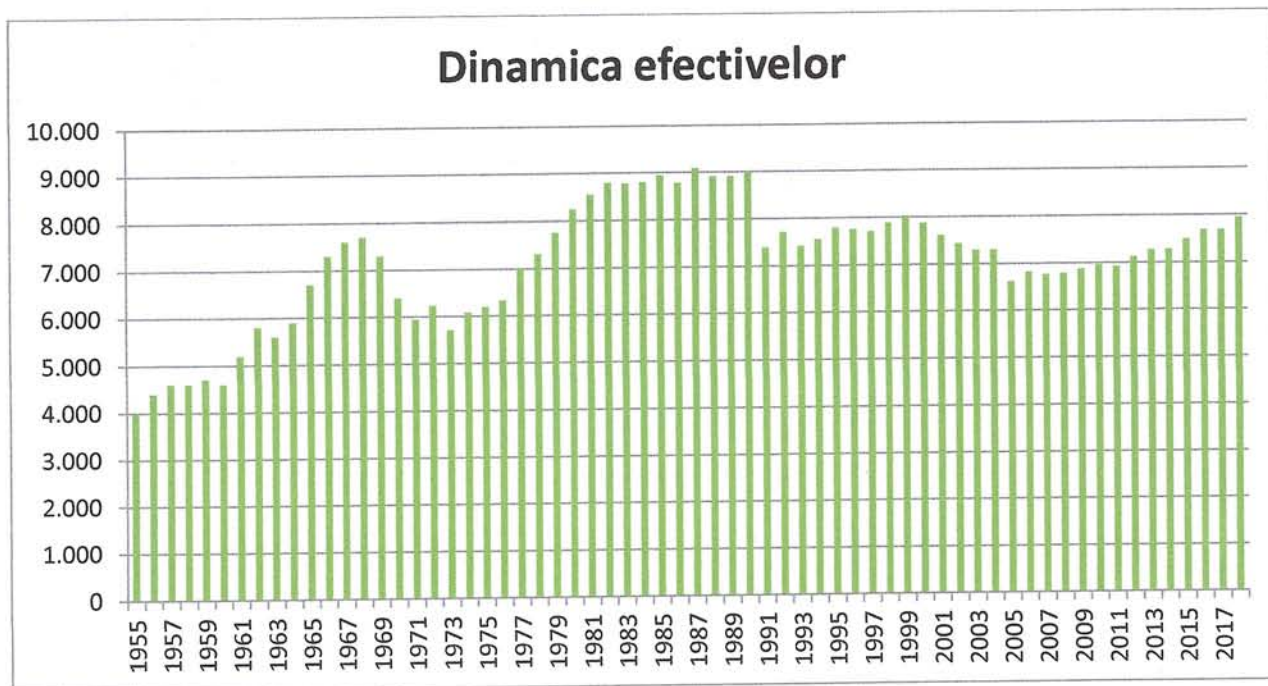

Dinamica sporului natural decadal

Evoluția efectivelor, recoltelor și sporului natural la capre negre

Evoluția efectivelor, recoltelor și sporului natural la capre negre

Anul	Efectivul real (stocul de reproducție)	Nivelul recoltei		Creșterea sau scăderea de efectiv	Sporul natural	
		buc.	%		buc.	%
1934	2.000	x	x	x	x	x
1940	4.000	x	x	x	x	x
1950	1.500	x	x	x	x	x
TOTAL	7.500					
1955	4.000	3	0,1	400	403	10,1
1956	4.400	25	0,6	200	225	5,1
1957	4.600	39	0,8	0	39	0,8
1958	4.600	80	1,7	100	180	3,9
1959	4.700	34	0,7	-100	-66	-1,4
TOTAL	22.300	181	0,8	600	781	3,5
1960	4.600	82	1,8	600	682	14,8
1961	5.200	100	1,9	600	700	13,5
1962	5.800	110	1,9	-200	-90	-1,6
1963	5.600	71	1,3	300	371	6,6
1964	5.900	75	1,3	800	875	14,8
1965	6.700	117	1,7	600	717	10,7
1966	7.300	97	1,3	300	397	5,4
1967	7.600	162	2,1	100	262	3,4
1968	7.700	187	2,4	-400	-213	-2,8
1969	7.300	159	2,2	-900	-741	-10,2
TOTAL	63.700	1.160	1,8	1.800	2.960	4,6
1970	6.400	263	4,1	-460	-197	-3,1
1971	5.940	-	0,0	295	295	5,0
1972	6.235	-	0,0	-528	-528	-8,5
1973	5.707	-	0,0	371	371	6,5
1974	6.078	-	0,0	122	122	2,0
1975	6.200	12	0,2	132	144	2,3
1976	6.332	28	0,4	688	716	11,3
1977	7.020	56	0,8	289	345	4,9
1978	7.309	45	0,6	443	488	6,7
1979	7.752	49	0,6	496	545	7,0
TOTAL	64.973	453	0,7	1.848	2.301	3,5
1980	8.248	58	0,7	297	355	4,3
1981	8.545	48	0,6	242	290	3,4
1982	8.787	-	0,0	-10	-10	-0,1
1983	8.777	-	0,0	17	17	0,2
1984	8.794	3	0,0	151	154	1,8
1985	8.945	8	0,1	-169	-161	-1,8
1986	8.776	28	0,3	313	341	3,9
1987	9.089	51	0,6	-177	-126	-1,4
1988	8.912	2	0,0	0	2	0,0
1989	8.912	69	0,8	91	160	1,8
TOTAL	87.785	267	0,3	755	1.022	1,2
1990	9.003	172	1,9	-1.605	-1.433	-15,9

1991	7.398	201	2,7	318	519	7,0
1992	7.716	101	1,3	-298	-197	-2,6
1993	7.418	146	2,0	137	283	3,8
1994	7.555	139	1,8	245	384	5,1
1995	7.800	110	1,4	-42	68	0,9
1996	7.758	116	1,5	-48	68	0,9
1997	7.710	120	1,6	190	310	4,0
1998	7.900	168	2,1	138	306	3,9
1999	8.038	185	2,3	-152	33	0,4
TOTAL	78.296	1.458	1,9	-1.117	341	0,0
2000	7.886	204	2,6	-270	-66	-0,8
2001	7.616	187	2,5	-179	8	0,1
2002	7.437	239	3,2	-143	96	1,3
2003	7.294	247	3,4	9	256	3,5
2004	7.303	222	3,0	-683	-461	-6,3
2005	6.620	201	3,0	201	402	6,1
2006	6.821	217	3,2	-60	157	2,3
2007	6.761	199	2,9	27	226	3,3
2008	6.788	195	2,9	85	280	4,1
2009	6.873	195	2,8	92	287	4,2
TOTAL	71.399	2.106	2,9	-921	1.185	1,7
2010	6.965	166	2,4	-45	121	1,7
2011	6.920	187	2,7	207	394	5,7
2012	7.127	228	3,2	147	375	5,3
2013	7.274	270	3,7	16	286	3,9
2014	7.290	282	3,9	210	492	6,7
2015	7.500	282	3,8	193	475	6,3
2016	7.693	293	3,8	-6	287	3,7
2017	7.687	335	4,4	257	592	7,7
2018	7.944	354	4,5	210	564	7,1
	8.154					
TOTAL	66.400	2.397	3,6	1.189	3.586	5,4
TOTAL	454.853	8.022	1,8	4.154	12.176	2,7

ASOCIAȚIA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR ȘI PESCARILOR SPORTIVI DIN
ROMÂNIA

PERSOANĂ JURIDICĂ DE UTILITATE PUBLICĂ NR. 1561/A/2000 DIN REGISTRUL NAȚIONAL
MEMBRĂ A CONSILIULUI INTERNAȚIONAL AL VÂNĂTORII ȘI CONSERVĂRII VÂNATULUI
MEMBRĂ A FEDERAȚIEI ASOCIAȚILOR DE VÂNĂTOARE ȘI CONSERVARE A FAUNEI SĂLBATICE DIN
UNIUNEA EUROPEANĂ

020882, București
Calea Moșilor, 128 Sector 2
CIF : RO 24251140

Website: www.agvps.ro
E-mail : agvpsrom@yahoo.com
Tel. : 021- 314.36.07; 021-313.33.63;
Fax : 021-313.68.04

OBSERVAȚII PRIVIND „EXPUNEREA DE MOTIVE” REFERITOARE LA INTERZICEREA VÂNĂRII CAPREI NEGRE

1. Afirmația că specia capră neagră este protejată la ora actuală numai în zonele unde vânătoarea este interzisă nu este adevărată. Chiar autorii expunerii de motive susțin, în contradictoriu, că în Parcul Național Pietrosul Rodnei, unde vânarea caprelor negre este interzisă, acestea au dispărut. Realitatea este că în zonele în care se acordă cote de recoltă, gestionarii de fonduri cinegetice și vânătorii sunt interesați să asigure paza și ocrotirea eficientă a populației speciei. Exemplul comparativ cu situația din parcurile naționale și din alte zone în care vânătoarea de capre negre este interzisă, este convingător datorită scăderii aparent nejustificate a populațiilor de capre negre în zonele parcurilor naționale (Parcul Național retezat, Piatra Craiului), iar în zonele unde vânatoarea este permisă, efectivele sunt numeroase.
2. Autorii expunerii de motive afirmă că statutul caprei negre ar trebui să fie de protecție, iar lipsa protecției ar duce la dispariția ei. Afirmația este neadevărată deoarece capra neagră este peste tot protejată (are sezon de vânătoare și cotă limitată de recoltă), iar de dispariția ei nu este vorba în nici un habitat din România.
3. Studiile de evaluare în baza cărora se estimează populația de capră neagră în România, sunt întocmite pe baza unor instrucțiuni tehnice cât se poate de precise și serioase, aprobate de administratorul faunei cinegetice, estimare făcută atât practic, cât și scriptic sub coordonarea specialistilor din cadrul Gărzilor Forestiere. Inițiatorii modificării legislative nu agreează aceste studii temeinic întocmite, însă fac referire la „*evaluări paralele ...*”, afirmație fără suport științific, din moment ce nu se precizează metoda științifică folosită, părțile implicate, zonele unde s-au făcut, lucru care ne duce cu gândul la faptul că aceste evaluări există doar la nivelul declarațiilor.
4. Studiul statistic privind evaluările nu are probleme serioase, așa după cum afirmă subiectiv autorii „expunerii de motive”, deoarece aceste studii sunt analizate și avizate de Academia Română, prin avizarea cotelor de recoltă, stabilite cu respectarea principiului precauției, de către administratorul faunei cinegetice.
5. Evaluarea populației de capre negre nu poate fi făcută, la sugestia autorilor „Expunerii de motive”, altfel decât prevede imperativ legea.
6. Nerealizarea în proporție de 100% a cotelor de recoltă nu înseamnă că populațiile de capre negre sunt supra evaluate, ci dovadă clară că vânătorii nu extrag aleatoriu exemplarele de capră

neagră, acestia practicand o vânatoare selectivă, respectând întocmai restricțiile stabilite prin lege și reglementările subsidiare.

7. Inițiatorii propunerii legislative speculează că despăgubirea pentru un exemplar de capră neagră braconată este de 8.000 – 16.000 euro și că acest lucru ar stimula gestionarul să identifice cazurile de braconaj, nu este decât o falsă ipoteză, întrucât gestionarii efectuează paza (protecția) faunei cinegetice din bani privați, iar banii din despăgubire, în cazul în care inițiativa legislativă va fi adoptată, vor fi încasați de către administratorul faunei cinegetice și nu de către gestionar. Astfel, ipoteza lansată este falsă, de natură a duce în eroare, realitatea fiind tocmai invers (gestionarul investește în pază, în condițiile în care și beneficiile sunt de partea sa, acest lucru fiind numai pentru speciile admise la vânatoare).
8. În ultimul rând, ipoteza că specia nu prezintă un pericol direct sau indirect pentru oameni și bunurile acestora, nu este un argument rațional pentru interzicerea vânătorii. În același timp, faptul că este abundentă în Europa nu reprezintă un motiv argumentat ca în România (unde, de asemenea, există un efectiv viguros) să se interzică vânatoarea. Mergând pe cele două principii, îndrăznim să adresăm o întrebare inițiatorilor: **pentru URS – excesiv de numeric în România față de Europa, care produce numeroase pagube omului și bunurilor acestuia (nu cred că este cazul să detaliem) – când să ne așteptăm la o inițiativă legislativă privind acordarea de cote de recoltă?**

În concluzie, putem afirma că specia capră neagră poate și trebuie să rămână specie admisă la vânatoare, dar în limitele unor cote de recoltă rationale, care să nu prezinte nici un fel de risc pentru nivelul numeric al populației actuale a speciei. Altfel, în condițiile interzicerii vânării speciei, interesul gestionarilor de fonduri cinegetice cu capre negre va dispărea și, odată cu acesta, va dispărea paza eficientă împotriva braconajului, administrarea de sare, precum și, în puținele locuri care se pretează, administrarea de hrană complementară în perioada critică de iarnă.

În mai puține cuvinte putem susține că pentru orice specie de interes cinegetic din fauna noastră, în lipsa vânătorii reglementate sau în cazul interzicerii acesteia, efectivele intră în declin numeric și/sau calitativ, deoarece vânătorii sunt singurii care pot acționa practic, fiind interesați aibă efective numeroase, recoltând o mică parte din acestea (o cotă de recoltă temeinic acordată de administrator).

Deci, da, și capra neagră trebuie vânată, motiv pentru care trebuie să rămână specie de interes cinegetic, iar în acest sens inițiativa legislativă ar trebui **respinsă**.

N. Șelaru; M. Drăgănescu

ASOCIAȚIA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR ȘI PESCARILOR SPORTIVI DIN ROMÂNIA

PERSOANĂ JURIDICĂ DE UTILITATE PUBLICĂ NR. 1561/A/2000 DIN REGISTRUL NAȚIONAL
MEMBRĂ A CONSILIULUI INTERNAȚIONAL AL VÂNĂTORII ȘI CONSERVĂRII VÂNATULUI
MEMBRĂ A FEDERAȚIEI ASOCIAȚILOR DE VÂNĂTOARE ȘI CONSERVARE A FAUNEI SĂLBATICE DIN UNIUNEA EUROPEANĂ

020882, București
Calea Moșilor, 128 Sector 2
CIF : RO 24251140

Website: www.agvps.ro
E-mail : agvpsrom@yahoo.com
Tel. : 021- 314.36.07; 021-313.33.63;
Fax : 021-313.68.04

**SITUAȚIA POPULAȚIEI DE CIOCÂRLIE DE CÂMP,
DATE I.U.C.N. 2018 ȘI OBSERVAȚII PUNCTUALE PE
CONȚINUTUL EXPUNERII DE MOTIVE**

• **SITUAȚIA POPULAȚIEI DE CIOCÂRLIE DE CÂMP (*ALANDA ARVENSIS*)**

Ciocârlia de câmp este apreciată de mulți vânători străini pentru posibilitățile de tir vânătorească oferite și carnea sa delicioasă. Prezintă însă un anumit interes economic pentru gestionarii fondurilor cinegetice din zona de câmpie și pentru unitățile de turism implicate în organizarea partidelor de vânătoare cu turiști străini.

Chiar dacă vânătorii autohtoni nu sunt atrași de o astfel de vânătoare, ei nu pot nega aportul economic adus de ciocârlie la bugetul comun, destinat pazei, ocrotirii și îngrijirii populațiilor de faună cinegetică în general, și, până la urmă aportului activității, la bugetul țării, în care orice resursă valutară contează în încercarea de echilibrare a balanței deficitare de import-export.

Distribuție

Specia ocupă, în perioada cuibăritului, un areal nefragmentat întins în zona palearticului cu densități din ce în ce mai mari spre nord și repartiție neuniformă determinată de calitatea habitatelor. Iarna, populațiile nordice migrează spre sud, pe când cele sudice efectuează doar mișcări eractice, temporare.

Populație și tendințe evolutive

Populația globală de ciocârlie era estimată la nivel mondial de I.U.C.N. în anul 2018, la 290.000.000- 530.000.000 de indivizi, cea din Europa, 88.700.000 – 158.000.000 indivizi, iar cea din România la 4.000.000 – 6.000.000 exemplare. Tendința evolutivă a speciei a fost considerată în declin necunoscut, deși, în prezent, este apreciată stabilă pentru Europa, după scăderea semnalată, în unele țări europene, doar în perioada 1970-1990 (I.U.C.N.).

Potrivit I.U.C.N., ciocârlia deși a suferit o scădere moderată (nu mai mică de 0,01 în perioada 1980-2013), în prezent nu este nici măcar periclitată (amenințată) și, din acest motiv, preocupările pentru protecția și conservarea speciei sunt minime.

Amenințări

Dintre amenințările cu caracter general la adresa speciei enumerăm: monoculturile curate care nu asigură condițiile de hrănire pentru pui în primele 3-4 săptămâni de viață, mecanizarea, din cauza distrugerii cuiburilor, și chimizarea agriculturii, din cauza intoxicațiilor produse prin intermediul hranei contaminate ingerate. La aceasta mai putem adăuga alte activități antropogene nefavorabile precum arderea miriștilor. În nici un caz vânătoarea prin nivelul insignifiant al cotelor de recolte raportate la efectivele speciei, sezonul de vânătoare redus la o lună și jumătate și respectarea restricțiilor impuse de lege la vânarea speciei, nu reprezintă o amenințare suplimentară.

• DATE I.U.C.N. 2018

- Efective: 290.000.000 - 530.000.000 exemplare
- Areal: nefragmentat
- Tendințe evolutive: declin necunoscut
- Vulnerabilitate: Nu
- Riscuri posibile: agricultura modernă

Interes vânătoresc

- Interes vânătoresc: local și național, nu internațional
- Folosirea în alimentație: locală și națională”

• **OBSERVAȚII REFERITOARE LA INFORMAȚIILE ERONATE DIN „EXPUNEREA DE MOTIVE”**

1. Deși în Ungaria, Bulgaria, Slovenia și Italia au fost confiscate ciocârlii de câmp, nu se precizează că aceste ciocârlii au fost confiscate în baza legislației țărilor respective, care nu permite tranzitarea cu păsări interzise la vânătoare în țările lor. De asemenea, nu s-a făcut dovada că au fost împușcate ilegal pe teritoriul României și, din câte cunoaștem, nu sunt dosare penale finalizate privind acest aspect.
2. În contradicție cu afirmațiile nereale, făcute de inițiatori, de natură a duce în eroare parlamentarii, ciocârlia de câmp, conform datelor Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii (IUCN), nu este în declin numeric, motiv pentru care nu are statut de conservare nefavorabil, iar pe lista roșie a IUCN este clasificată ca puțin îngrijorătoare (*LC – least concern*). Ciocârlia de câmp are, prin urmare, statut similar celorlalte specii cinegetice care se vânează, precum cioara de semănătură, rața mare, gărlița etc.
3. Afirmația făcută de inițiatori, potrivit căreia gestionarii de fonduri cinegetice ar stabili datele pe baza cărora se acordă cote de recoltă, este eronată și neadevărată. Studiul efectivelor de ciocârlie, asemenea studiilor tuturor speciilor de păsări migratoare, nu se pot realiza la nivel național, ci internațional, de organizații precum IUCN, care au în vedere situația efectivelor din toate țările în care ciocârlia de câmp habitează. Esențial de reținut este faptul că Ghidul de Vânătoare, elaborat de CE pentru punerea în aplicare a Directivei Păsări, stabilește pentru statele UE metodologia de calcul a cotelor de recoltă, în conformitate cu art. 9 din Directiva Păsări, care a fost respectată întocmai de către MAP la stabilirea cotelor de recoltă pentru ciocârlia de câmp.
4. Reiterăm faptul că ciocârlia de câmp, precum toate celelalte specii care se vânează, nu doar în România, ci în toate țările europene, are statut de conservare, dar nicidecum nefavorabil („*VU - vulnerable*” sau „*EN - endangered*”), cum susțin inițiatorii, ci „*LC - least concern*”, adică puțin îngrijorător.
5. Acordarea cotelor de recoltă, foarte reduse comparativ cu efectivele, nu încalcă principiile prevenției și precauției, așa după cum susțin inițiatorii „Expunerii de motive”. Precizăm că modul de stabilire a cotelor de recoltă s-a făcut de către MAP luând în considerare atât tendința populațiilor acestor specii la nivel european și la nivelul României, prezentată pe site-ul International Union for Conservation of

Nature (IUCN), cât și estimările efectivelor de păsări prezentate în Atlasul speciilor de păsări de interes comunitar din România ediția 2015 întocmit de către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor – Direcția Biodiversitate sub coordonarea științifică a Societății Ornitologice Române (SOR) și a Asociației pentru Protecția Păsărilor și Naturii „Grupul Milvus”.

6. Inițiatorii modificării legislative sugerează, în mod insidios, că declinul populației de ciocârlie de câmp „*nu se poate face în contextul unei exploatari fără caracter durabil*”, în condițiile în care amenințările cunoscute la nivel internațional, sunt cu totul altele la adresa speciei (în principal intensificarea agriculturii și practicile greșite agrozootehnice).
7. Expresia inițiatorilor „*vânătoarea... chiar obligă la practicarea braconajului*” este cel puțin de neînțeles, ca să nu o calificăm drept tendențioasă.
8. Contrar afirmației inițiatorilor, ciocârliia de câmp se distinge ușor de alte specii de ciocârlii, amintite fals în contextul Expunerii de motive, prin comportament, colorit și, în mod special, prin cele două rectrice laterale, ușor vizibile în zbor. Astfel, afirmația că vânătorii nu ar putea identifica ușor specia este scuzabilă dacă este făcută în necunoștință.

În concluzie, „Expunerea de motive” este subiectiv formulată, cu nepermis de multe informații și aprecieri nereale, de natură a duce în eroare parlamentarii puși în situația de a aborda și decide în probleme de strictă specializare.

De aceea susținem, fără alte considerente, că această inițiativă legislativă se impune a fi respinsă.

Președinte

Dr. ing. Neculai Șelaru

Președinte executiv

ing. Mugurel Drăgănescu

